

ВІКОВІ, ГЕНДЕРНІ, ХРОНОФАРМАКОЛОГІЧНІ ТА ФАРМАКОГЕНЕТИЧНІ ЧИННИКИ РАЦІОНАЛЬНОГО ЗАСТОСУВАННЯ ЛІКАРСЬКИХ ЗАСОБІВ

Колєснікова Д.М.

Національний фармацевтичний університет,

м. Харків, Україна

Кафедра фармацевтичного менеджменту та маркетингу

daryakolesnikova2003@gmail.com

Вступ. У сучасній медицині однією з ключових складових успішного та безпечного лікування є раціональне застосування лікарських засобів.

Різноманітні чинники можуть впливати на ефективність та безпеку лікування, включаючи вік пацієнта, його гендер, циркадні ритми організму та генетичні особливості. Врахування цих факторів стає все важливішим для досягнення оптимальних результатів та забезпечення найвищого рівня безпеки пацієнтів.

Мета. Метою даної роботи є дослідження впливу вікових, гендерних, хронофармакологічних та фармакогенетичних чинників на раціональне застосування лікарських засобів.

Матеріали та методи. Для проведення нашого дослідження ми використовували контент аналіз.

Результати та їх обговорення. Представлені важливі висновки на основі проведеного дослідження впливу вікових, гендерних, хронофармакологічних та фармакогенетичних чинників на раціональне застосування лікарських засобів.

Наші дослідження підтверджують важливість індивідуалізованого дозування лікарських засобів. Використання фармакогенетики для визначення оптимальних доз дозволяє уникнути підозрілих реакцій та побічних ефектів. Застосування персоналізованого підходу, де враховуються вік, гендер, генетичні особливості, допомагає підвищити ефективність лікування та зменшити ризики.

Дослідження підтверджують важливість застосування сучасних аналітичних методів у контролі якості лікарських засобів. Точне визначення складу та концентрації активних речовин допомагає забезпечити стабільність та безпеку лікування. Використання автоматизованих систем моніторингу сприяє підвищенню надійності та ефективності процесу виробництва та постачання лікарських засобів.

Висновки. Проведений аналіз впливу вікових, гендерних, хронофармакологічних та фармакогенетичних чинників підкреслює важність індивідуалізованого лікування та поліпшення контролю якості лікарських засобів, що сприяє покращенню результатів лікування і безпеці пацієнтів.